

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1261/2017
07.12.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја у помагању из члана 229. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 73/16 од 20.10.2016. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 11/17 од 08.02.2017. године, у седници већа одржаној 07.12.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Милутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 73/16 од 20.10.2016. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 11/17 од 08.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 73/16 од 20.10.2016. године, између осталих, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореска утаја у помагању из члана 229. став 1. у вези члана 35. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци која ће се извршити по правноснажности наведене пресуде, и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је дужан платити у року од месец дана од дана правноснажности наведене пресуде. Ако окривљени не плати наведену новчану казну у остављеном року, одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да тако одређена казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Истом пресудом, окривљени АА, обавезан је да солидарно са окривљеном ББ, на име трошкова кривичног поступка плате Основном јавном тужилаштву у Ваљеву износ од 12.693,60 динара, а на име паушала је окривљени обавезан да плати износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 11/17 од 08.02.2017. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљене ББ, адвоката Ивана Јањушевића и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Милутиновића, изјављене

против пресуде Основног суда у Ваљеву К 73/16 од 20.10.2016. године, а побијана пресуда је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К 73/16 од 20.10.2016. године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Милутиновић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду у смислу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, и одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости. Међутим, из образложења захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против правноснажне пресуде Вишег суда у Ваљеву Кж1 11/17 од 08.02.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из доставнице за лично достављање, произилази да је пресуда Вишег суда у Ваљеву Кж1 11/17 од 08.02.2017. године, окривљеном достављена истицањем на огласној табли суда (из доставнице произилази да је писмено истакнуто дана 20.03.2017. године на огласну таблу суда), те како се сходно члану 246. став 1. ЗКП има сматрати да је по протеку рока од осам дана, достављање окривљеном извршено- у конкретном случају је то дана 28.03.2017. године- а како је његов бранилац адвокат Петар Милутиновић, захтев за заштиту законитости поднео дана 28.10.2017. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као неблаговремен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За председника већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић